

Wanneer kan Brugge écht vrij ademen?

In het *Brugs Handelsblad* van 10 oktober 2008 zien we de “Brugge ademt” advertentie. Over een neergelegde boom rijdt een bus, wandelen en fietsen mensen, holt een zakenman naar een nieuwe afspraak,... Als de laatste boom omgehakt is, breken nieuwe tijden aan. Cynisch toch, dat Brugge dan pas zou kunnen ademen.

Het Groene Gordel Front www.ggf.be ontstond tijdens de laatste zes maanden van de bezetting van het Lappersfortbos in 2002. Een deel van het bos was toen bedreigd door de komst van een bussestelpaats. Steve Stevaert voorkwam dit onheil. Bussen en bossen konden hand in hand gaan.

Anno 2008 zijn een aantal bomen uit het bos omgehakt voor een tweevaksbaan en moet 3,5 ha bos wijken voor loodsen en kantoren. Het bos is opnieuw bezet. De cirkel is rond. Nu is het bang wachten op de ontruiming en de kap. De stadspolitiek toont zich hier van haar kleinste kant: hardnekkige heersers die niet in staat zijn tot een kleine bijsturing om het laatste lapje van de moeder van de zonevreemde bossen te sparen. Voor wakkere burgers is dat een bittere pil.

In Brugge gebeuren natuurlijk ook goede dingen. Alleen jammer van die blinde hoek, waar het om bossen en inspraak gaat. Er is heel veel werk voor ombudsmannen en vrouwen. Zij zullen brugge(n) moeten bouwen. Zij zullen ademruimte moeten creëren, ruimte voor dialoog. We wensen het Brugge toe, en liefst nog voor velen hun geloof en hoop in de politiek verliezen.

De rode draad in ons verhaal is dat het allemaal nog goed kan komen in ons Poëziebos. Bossen zijn banken voor CO₂-opslag. Bossen zijn zuurstofbanken en groene longen. Daar snijd je toch niet in? Wanneer staat een nieuwe generatie politici op, die schoon schip maakt met het cynisme en van Brugge echt een plek maakt waar iedereen vrij kan ademen?

Luc Vanneste, Groene Gordel Front
Peter Theunynck, Lappersfort Poets Society